

faktisk efter manges opfattelse – først og fremmest tillægges dem, der producerer, altså forfatterne.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg kan selvfølgelig være fuldstændig enig i, at dansk litteratur er afhængig af, at vi har nogle produktive og gode forfattere, og derfor er grundprincippet i Venstres kulturpolitik, at det er de skabende kunstnere, der skal have opmærksomheden, men ikke statsudpegede rådgivere i hobetal.

Men med hensyn til min bemærkning før er det forlæggerne, der har ansvaret og æren for de udgivelser, som rent faktisk finder sted. Dette at skrive til en skrivebordsskuffe er ikke så interessant endda. Det er forlæggerne, der har ansvaret, og det er dem, der tager risikoen og har æren for, at der også bliver udgivet titler, som ikke er indtægtsgivende for forlagsverdenen.

Torben Rechendorff (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er et besnærende lovforslag, ministeren har lagt på Folketingets bord, og vi synes også, der er adskillige ting i lovforslagets bemærkninger, der lyder godt. Når vi nu har en teaterlov, når vi nu har en filmlov, når vi nu har en musiklov, og når vi nu har Statens Kunstfond og meget andet, hvorfor skal vi så ikke også have en litteraturlov? Der må jo, om jeg så må sige, være orden i tingene, så det lyder godt nok, og vi er slet ikke derude, hvor den socialdemokratiske ordfører var i går, da han i Berlingske Tidende omtalte det hele som en sæbeopera, bestemt ikke. Så langt er vi slet ikke kommet.

Men jeg bliver nødt til at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke er sikker på, at dette projekt er godt. Vi er for det første ikke sikre på, at det overhovedet er en god idé at lave en lov om litteratur. Er der et presserende behov for den, eller skulle staten – og det vil jo i praksis sige Folketinget – måske ikke lige præcis her holde næsen for sig selv og nøjes med at glæde sig over de eksisterende muligheder, som der er så mange af, og som i dag kommer til udfoldelse i et aldeles fortræffeligt samarbejde mellem det offentlige og det private? Masser af private fonde er jo inde i billedet, når det drejer sig om udgivelser, måske også udgivelser, der ikke har et særligt stort publikum.

Jeg skal ikke blande mig meget i diskussionen mellem hr. Qvist Jørgensen og fru Ester Larsen om Den Danske Forlæggerforenings hørings-svar, men blot gøre den bemærkning, at den er tynget af, at den ved, hvad det er, den taler om. Det er jo Den Danske Forlæggerforening, der arbejder med tingene til daglig, og det siger sig selv, at hvis danske forfattere og andre i denne branche kan opnå større og bedre tilskudsmuligheder, ville det da være ejendommeligt, hvis de ikke var på stikkerne og var klar til at udnytte de bedre muligheder.

Men hvis vi endelig skal se på lovforslaget, vil jeg sige, at vi finder det båret af en helt uhyggelig centralistisk tankegang. Der figurerer dette litteraturråd, som skal udpeges af ministeren. Det kan blive fuldstændig afhængigt af den til enhver tid siddende kulturministers forogtbe-findende, og for en sikkerheds skyld skal aktivite-tsplanden så også godkendes af ministeren. Det bekymrer os dybt. Hvis der endelig skal være et litteraturråd, ser vi gerne, at det får så frie udfoldelsesmuligheder som muligt.

Den socialdemokratiske ordfører, som jo i meget høj grad er fødselshjælper og gennem en årrække har været fødselshjælper for projektet, sagde i en kronik i går i Berlingske Tidende:

»Omdrejningspunktet for en ny litteraturpoli-tik må være, at de kvalitativt væsentlige udgi-velser bør have et skulderklap, samt at vi skal give forfatterne flere muligheder for at udfolde sig til glæde for læserne.«

Efter vores opfattelse er det bedste skulder-klap, forfatterne kan få, at deres bøger læses, og kvalitetsbøger – og hvis sandheden skal frem også andre bøger – læses jo i dagens Danmark som aldrig før.

På den baggrund bliver jeg nødt til at sige, at vi går til udvalgsarbejdet tynget af skepsis.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil godt benytte lejligheden til allerede nu at sige tak for en betydelig rarere ånd og tone i den konservative ordførers tale. Jeg noterede mig også, at vi formentlig slet ikke er uenige med hinanden på nogen væsentlige punkter.

Hr. Torben Rechendorff talte f.eks. om, at der netop er behov for en styrkelse af samarbejdet om mulighederne for samspillet mellem de eksisterende ordninger. Det har vi faktisk lagt meget stor vægt på i fødselsforberedelserne, og jeg tror også, ministeriet netop har forsøgt at gøre det endelige lovforslag til noget, der kan få tingene til at klinge rigtig godt sammen.